

U luboſcž, k narodnoſcži ſahorjena,
Njech ploſjenja pſchez' wjetſche dobuđe!

Bóh wjerſchny žohnuj Šſerbow fraj
U miłu jemu ſbože daj;
Kęz̄ew, ſtowje luda ſerbſkeho
Njech do węcznoſcze kraſni ſo!

Handrij Zejler.

5. Stysk a trošt.

Čeſki hlos.

1. Ach ſpadle, ſpadle ſu ſe ſchtoma liſcžicžka
U róža kóžda je woblednyla;
Liſcžicžka ſelene,
Róže te wonjate
Ach moril, moril je lodojth mrós!
2. Ach ſpadla, ſpadla tež wſchitka mi radoſcž je
U leži kamjeń mi na wutrobje;
Haſložki bjes liſcžow,
Lěſchki wñ bjes róžow,
Ach praſcze, wěſcze-li žadyn mi troſcht!
3. „Džerž, khowaj nadžiju!“ džesche kerč ſlecženy;
Duch róžow ſcheptasche ſe ſahrody:
„Se ſmjercze žiwjenje,
Se ſylſow wjeſele
Wſchaſt wſchitzu po khwili docžakamy!“

Handrij Zejler.